

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

XXXVIII. Eloquentes lacrymæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

XXXVIII.

Eloquentes lacryme.

MAGDALIS vrbanos tot quondam docta
lepores,

Cur, quasi tota fores rustica nympha, stupes?
Nil nisi de tacito distillas lumine luctum.

Crede mihi, id muto murmure velle loqui est.
Argutâ cor ecce latet loquiturque sub vndâ,

Perspicuoque patet cordis imago vitros;
Defenditque reos, & scribit aquante liturâ.

Scilicet in lacrymis vitrea suada natat.
Et sua vox oculo est; quidquid rogat, ilicò victor
Impetrat, humenti qui fuit ore dolor.

Quàm sapit vrbana sale lacryma tineta suadam,
Quando ita persuadet, vox vbi vineta file!

XXXIX.

*Alabastrum MAGDALENÆ in astrum
vertitur, & craterem.*

IAM tandem mea Magdala,
Iam fat cinnama prodiga,

Ac spicas, & olens amomum,
In Christi caput aureum

Fudit pyxis odora.

Nimum Magdaleum, suâ

Cum nardo bene-olente,

Nunc astris Amor inseret,

Qui tot prompsit odores.

Si quæras, tua nardina,

Stellan-